Td017_2

Σου είπα μάνα μ', *μητέρα*, πάντρεψέ με
σου είπα μάνα μ', *μητέρα*, πάντρεψέ με
σου είπα μάνα πάντρεψέ με σπιτονοικοκύρεψέ με
σου είπα μάνα πάντρεψέ με σπιτονοικοκύρεψέ με
και στα ξένα, *μάνα μου*, μη με δώσεις
και στα ξένα, *μάνα μου*, μη με δώσεις
και στα ξένα μη με δώσεις γιατί θα το μετανιώσεις
και στα ξένα μη με δώσεις γιατί θα το μετανιώσεις
γω στα ξένα, *μάνα μου*, θ' αρρωστήσω
γω στα ξένα, *μάνα μου*, θ' αρρωστήσω
γω στα ξένα θ' αρρωστήσω τη μανούλα μ' θα ζητήσω
γω στα ξένα θ' αρρωστήσω τη μανούλα μ' θα ζητήσω.
Θα ζητήσεις, *παιδί μου*, την κονιάδα σ'
θα ζητήσεις, *παιδί μου*, την κονιάδα σ'
θα ζητήσεις την κονιάδα σ' και την πρώτη συννυφάδα σ'
θα ζητήσεις την κονιάδα σ' και την πρώτη συννυφάδα σ'.
Η κονιάδα, *μάνα μου*, δεν αδειάζει
η κονιάδα, *μάνα μου*, δεν αδειάζει.

Σου είπα μάνα πάντρεψέ με σπιτονοικοκύρεψέ με
και στα ξένα μη με δώσεις γιατί θα το μετανιώσεις
γω στα ξένα θ' αρρωστήσω τη μανούλα μ' θα ζητήσω.
Θα ζητήσεις την κονιάδα σ' και την πρώτη συννυφάδα σ'.
Η κονιάδα δεν αδειάζει.